

ÎNCĂ O DATĂ

Vă mulțumesc. Să ne rugăm.

Tată ceresc, ne-am adunat din nou în Numele preaiubitului Tău Fiu, Domnul Isus, ca să ne exprimăm dragostea și recunoștința pentru El. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină din nou la noi și să ne dea la fiecare o porție din El, astfel încât să ne putem continua călătoria și să luptăm în bătălia care ne stă înaintea, lupta credinței, prin harul Său. Îndură-Te, Tată. Frânge în după-amiaza aceasta Pâinea vieții pentru noi, ca să ne întărim, pentru că este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt are iese din gura lui Dumnezeu. Ajută-ne să luăm aminte la aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

În seara aceasta vom încheia aceste servicii și aș vrea să vă las la timp ca să puteți lua Cina. Știu că unii dintre voi o numiți „gustare”, dar dacă iau o gustare, unde este Cina? Cineva mi-a spus odată: „Frate Branham, se numește gustare.” „Serios?” i-am răspuns eu, „Ei bine, dă-mi voie să-ți dovedesc că greșești. Noi nu luăm „gustarea” Domnului, ci luăm Cina Domnului.” Apoi ne gândim la faptul că Domnul nostru nu a luat Cina dimineața sau după-amiaza, ci a luat-o seara.

În seara aceasta nu vom sta prea mult, iar fratele Carlson mă va opri exact la timp. *„Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite.”* (Evrei 11.1). Dacă va fi cu voia Domnului și voi avea suficient timp, aș putea încerca să vorbesc despre „Numărătoarea inversă.” Este un mesaj scurt și științific pe care mi l-a dat Domnul cu privire la timpul din urmă. Dacă va fi cu voia Lui, deseară aș putea vorbi puțin despre Evrei 11.1.

Aseară am avut un timp minunat. Astfel, deși am zis că nu ne vom ruga pentru bolnavi, Domnul i-a vindecat oricum. Amin. Uneori noi vrem să spunem ceva, dar Domnul poate schimba oricând acel lucru, pentru că El este Dumnezeu.

Acum aş vrea să vorbesc repede despre un subiect din Scriptură, care cred că ne va ajuta. Să deschidem pentru aceasta la **Judecători** capitolul **16** și să citim versetele **27 și 28**.

„Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca.

Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”

Să ne rugăm din nou. Doamne Isuse, ia acest text micuț și udă Biserica cu el, fiindcă ne rugăm și ne încredințăm Ție, în Numele lui Isus. Amin.

Cred că erau prezenți în jur de trei mii de filistenii, în acea arenă, și priveau de sus când a intrat acel cuplu ciudat. Era o după-amiază fierbinte și probabil stătuseră acolo toată ziua. Toți spectatorii, luptători de vază însoțiți de femeile lor acoperite de bijuterii, stăteau în acea arenă construită ca un fel de ciupercă cu susul în jos, care în mijloc avea un stâlp care venea cam așa și încă doi stâlpi care țineau tot edificiul. Toți veniseră să asiste la evenimentul care urma să aibă loc.

Pentru început a avut loc o introducere de divertisment. Poate au avut câteva maimuțe care făceau tot felul de trucuri, dar aveau și alte lucruri care să-i distreze: lupte, trânte, dueluri până la moarte, etc. Toate acestea erau însă doar o avanpremieră pentru evenimentul principal care avea să aibă loc.

Toți au așteptat cu răbdare evenimentul cel mai important, atunci când toată lumea se ridică în picioare ca să vadă bine. Noi vedem aceasta și în cadrul serviciilor noastre religioase: cântăm, punem mărturii, predicăm și așa mai

departe, dar evenimentul principal este să vedem ce va face Domnul, să vedem pentru ce ne-a adunat împreună. Noi toți suntem în așteptare să vedem care va fi sfârșitul, evenimentul principal.

Astfel, toți s-au ridicat să vadă ce se va întâmpla, fiindcă au văzut că a fost adus înaintea lor un orb care era purtat de mână de un băiat. Toată ziua holurile arenei au fost pline de războinici care beau și pasau whisky de la unul la altul, alături de femeile acelea vopsite și pline de bijuterii. Ei sărbătoreau victoria.

Nu-mi place să spun aceasta, dar era victoria zeului pește Dagon asupra slujitorului lui Dumnezeu. Simt o durere adâncă atunci când trebuie să spun aceasta, dar este adevărul. Ce eveniment! Biruința asupra slujitorului lui IahveH. Ce lucru rușinos! Ce petrecere trebuie să fi dat acei mari demnitari însoțiți de femeile lor acoperite de bijuterii, lângă focul care ardea sub statuia zeului pește! Este trist că după câteva mii de ani trebuie să ne amintim de un astfel de eveniment în care Dumnezeul cerurilor, care Și-a propus să nimicească acel popor păgân, fapt pentru care a trimis un bărbat să facă acel lucru, trebuia să privească sărbătoarea dată în cinstea zeului pește, fiindcă slujitorul Său fusese biruit. Dar IahveH nu pierde niciodată! Slujitorul trimis de El a pierdut biruința, dar El nu pierde niciodată!

Ce tablou, ce lucru rușinos! Băiatul acela îl conducea pe orbul care se împiedica, spre stâlpii din mijloc care susțineau clădirea ca o ciupercă sau umbrelă, și care era plină de oameni ce îi priveau de pe acele coloane care țineau toate pietrele împreună și era astfel construită încât să nu poată fi reprodusă. Ce lucru mare! Mii de preoți renumiți cu pieptul scos, făceau ritualuri pentru idolul lor care îl biruisese pe IahveH. Ce zi mare era aceea, cu băutură, gălăgie și distracție!

Și iată-l venind pe slujitorul lui IahveH, orb, împiedicat cu lanțuri și dus de mână de un băiețel, ca să facă spectacol. Principalul eveniment era să facă spectacol din scopul lui IahveH de a le distruge națiunea. Ei l-au luat pe cel pe care Dumnezeu îl trimisese să-i distrugă și l-au pus să-i distreze, acesta fiind cel mai important eveniment pentru ei.

Nu îți vine să mori când știi că trebuie să te uiți la așa ceva? Te gândești că niciodată n-ar trebui să vorbești despre așa ceva. Să-l vezi stând umilit, zdrobit și înfrânt, chiar între cei doi stâlpi care susțineau clădirea.

Ce simbol este acesta pentru biserica de astăzi! Acesta este un simbol al rasei umane decăzute care s-a vândut lumii în care a fost trimisă să biruiască; este un simbol al bisericii care și-a vândut morala, a vândut Biblia, și-a vândut puterea, și-a predat Sabia și stă umilită în acest timp când semnele venirii lui Isus Hristos sunt aici. Ea face aceasta acum, când ar trebui să fie curată, fără pată și fără zbârcitură, și să-L aștepte pe Mire. Aici avem și tabloul decăderii morale în care se află această națiune, dar nu voi zăbovi prea mult ca să terminăm repede. Totuși, pot asemăna acest lucru cu biserica, cu națiunea, cu politica și cu orice alt lucru pe care puteți pune mâna astăzi, în afară de Biblia lui Dumnezeu. Este decăderea rasei umane, ajunsă într-o stare groaznică!

Și iată că atei și necredincioșii pot să arate cu degetul spre biserică, deși ea ar trebui să aibă Mesajul acestui ceas și să le spună: „Ce înseamnă lucrurile acestea?” Cu toate acestea, nu poate spune nimic pentru că nu are răspuns. De ce? Pentru că a făcut la fel ca Samson: s-a predat.

Astfel, îl vedem stând acolo, în timp ce oamenii spuneau: „Deci acesta este Samson?” Haideți să-l privim puțin pe temutul luptător cu umeri lați. Iată-l pe acest munte de om stând acolo orb, legat cu sfori și dus în mijlocul arenei, umilit și înfrânt, în timp ce Dumnezeu cerurilor îl privea de sus. Cred că mulți filistenii tremurau în papuci numai la auzirea numelui lui, fiindcă Samson fusese foarte renumit odinioară. La fel a fost și creștinismul, biserica. Voi face o paralelă între această scenă și biserică. Când auzeau de Samson, filistenii simțeau că-i ia cu leșin, fiindcă nu mai văzuseră un astfel de om. Puterea lui era deasupra a tot ce avea lumea, nimic nu-l egala.

Mulți din audiență îl priveau și și-l aminteau în altă postură. Odată a stat cu o falcă de măgar în mână și a omorât o mie de filistenii, în timp ce alții fugeau disperăți să se ascundă printre stânci. Și uitați-vă la el acum! (Judecători 15.16).

Cu altă ocazie, Samson s-a dus la o femeie curvă din Gaza, iar filistenii l-au pândit gândindu-se că-l vor prinde și-l vor omorî. Au închis porțile cetății și au zis: „Acum l-am prins! Nu mai poate scăpa!” Așa încearcă întotdeauna diavolul să vă țină prizonieri în ceva. (Judecători 16.2).

Dar pe la miezul nopții, Samson s-a trezit și a simțit ceva pe spate, după cap, dar știa că era încă fiul legământului lui Dumnezeu și că nimic nu îl putea încătușa. Așa a stat și biserica odinioară. Și ce a făcut? S-a ridicat și s-a dus în stradă, a smuls porțile cu stâlpi cu tot, le-a pus pe umăr, le-a dus pe vârful muntelui și le-a lăsat jos. Mulți din cei ce stăteau în după-amiaza aceea acolo își aminteau acea întâmplare, dar uitați-vă la el acum: orb, batjocorit și pricină de distracție pentru vrăjmaș. Toată puterea cu care fusese investit de Dumnezeu pentru a îndeplini scopul pentru care venise în lume, i-a fost luată de o femeie.

Cred că același lucru se poate spune și despre femeia care se pretinde Mireasa lui Hristos, dar are potirul plin de spurcăciuni și necurăția curviei ei. Ea și-a vărsat potirul curviei ei în gura Bisericii lui Dumnezeu, care fusese ridicată ca să-și arate El semnele și minunile, după cum spune și ultima poruncă dată de Isus în Marcu 16.

Ea a luat gruparea aceea mică și credincioasă a lui Dumnezeu și a organizat-o, așa că astăzi au ajuns în starea în care sunt: goi, tăgăduind puterea, tăgăduind Duhul Sfânt, tăgăduind vorbirea în limbi, tăgăduind puterea Duhului Sfânt de a învia morții, de a vindeca bolnavii și de a scoate dracii. Filistenii sunt asupra ta, ce te vei face?

Multe lucruri au trecut prin gândurile filistenilor când l-au văzut pe Samson stând acolo, fiindcă toți știau cine era. Îl pot auzi pe unul dintre ei spunând: „Îmi amintesc vremea când la simpla rostire a numelui Samson, toți filistenii fugeau ca șobolanii. Îmi amintesc de vremea când o mie de oameni mășăluiau prin deșert, și când au auzit că vine Samson, și-au aruncat armele și au fugit să se ascundă.” Și uitați-vă la el acum! A ajuns într-o stare jalnică și legat, și toate acestea din cauză că a făcut compromis cu o femeie. Ea l-a dezbrăcat de puterea lui. Fiindcă știa că

era un om puternic, l-a tot întrebat care era secretul acelei puteri. Și ei aveau oameni puternici, dar nu așa. Această Dalila a fost o adevărată Izabela și a știut cum să-l manipuleze și să-i șoptească cuvinte de iubire la ureche. Dar în tot acel timp a căutat doar să afle secretul puterii lui. Puterea este în Cuvânt și Cuvântul este Dumnezeu. Și în final, ea a aflat unde era puterea lui, așa că l-a dus la Niceea, Roma și i-a ras șuvițele.

Acum ei au ce a mai rămas din ele, dar sunt duși în Consiliul Mondial al Bisericilor și acolo vor fi arse din nou. Sunt rase constant prin faptul că spun: „Aceasta nu înseamnă aceea; așa ceva nu există; zilele minunilor au trecut,” etc. După ce au aflat că puterea este în Cuvântul curat al lui Dumnezeu, l-au înlocuit cu botezuri, cu străngeri de mână și cu toate celelalte lucruri.

Acest Cuvânt este Dumnezeu și a fost dat Bisericii Sale ca să biruiască lumea, diavolii și boala, și ca să-i scoată afară pe draci. El nu i-a dat Bisericii o organizație, ci Cuvântul, El fiind puterea ei. Dar ei au tăiat jos una, apoi au tăiat-o pe cealaltă și astfel au tăiat toate cele șapte șuvițe, acceptând ca învățătură crezurile omenești, așa cum a spus și prorocul. Nu este de mirare că astăzi stă umilită!

Când Dumnezeul cerurilor i-a ales pe acei pescari analfabeți și pe alții ca ei, a dovedit că El a rămas același Dumnezeu și că nu are legătură cu nici o denotațiune. Și iat-o stând acolo umilită, când ar trebui să fie plină de putere!

Astăzi ei s-au îndepărtat tot mai mult de aceasta. Ce s-a întâmplat? Dalila a știut unde se afla puterea, așa că i-a îndepărtat pe oameni de Cuvânt, prin aceste seminarii care le-a oferit teologia omenească pe care o avea ea și cu care i-a orbit, așa că îi este foarte ușor să-i conducă în Consiliul Mondial al Bisericilor, în acest consiliu ecumenic.

Voi ziceți: „Nu ai dreptul să spui aceasta!”

Eu sunt cetățean american și am libertatea să vorbesc. Așa este. Și vă spun adevărul.

Oare cum se simțea Samson și ce se gândea în timp ce stătea acolo orb? Dalila știa că dacă își va pierde vederea, era gata. Și exact aceasta a făcut Dalila și bisericii din zilele din urmă: i-a luat vederea să nu vadă făgăduința lui Dumnezeu și a vândut-o acestor mari denominațiuni intelectuale. Nu este de mirare că tuturor le place să spună: „Eu aparțin de prima biserică.” Vedeți, aceasta se poate întâmpla cât timp diavolul poate să vă ia privirea de la Cuvântul lui Dumnezeu și de la făgăduința Lui. Indiferent cât de nebunesc sună, este făgăduința lui Dumnezeu!

Eu nu condamn cultele, ci vă spun doar ce i-a făcut Dalila lui Samson, și că fiecare se cunoaște după lucrările sale, așa cum și Biserica lui Dumnezeu se cunoaște după lucrările Lui.

Haideți să ne oprim puțin la Samson și să vedem ce-i trecea prin minte în timp ce stătea acolo. Desigur, în timp ce aștepta să înceapă distracția din după-amiaza aceea, i-au trecut prin minte toate biruințele răsunătoare pe care le avusese în trecut. Chiar și spectatorii se gândeau ce om fusese cândva, dar din pricina unei femei care l-a amăgit, totul s-a schimbat din ceea ce ar fi trebuit să fie. Dumnezeu îl ridicase pe Samson să distrugă acea națiune păgână; acesta a fost scopul pentru care fusese trimis pe pământ.

Dacă Dumnezeu poate găsi numai un om care să se poată preda pe deplin Lui, nu are nevoie de nici o armată, pentru că El S-a folosit întotdeauna de un singur om.

Dumnezeu i-a dat lui Samson puterea Sa, dar Samson nu i-a dat lui Dumnezeu inima, ci i-a dat-o Dalilei, iar puterea i-a dat-o lui Dumnezeu. Dar tu trebuie să predai sufletul, trupul, puterea și tot ceea ce ești, voii lui Dumnezeu și să devii un întemnițat al Lui, pentru că oricum vei fi întemnițatul cuiva. Tu nu-ți aparții ție, ci ești întemnițatul cuiva; așa că, ori ești întemnițatul diavolului, fiindcă cunoști Adevărul dar nu vrei să te predai Domnului, ori ești întemnițatul lui Dumnezeu și te

predai Lui. Ori una, ori alta. Ori ești prizonierul diavolului și al păcatului, ori ești prizonierul lui Dumnezeu și întemnițat al neprihănirii Lui. Ori una, ori alta.

Samson se gândea la marile biruințe pe care le avusese. Cu siguranță și-a amintit timpul când era copil și cum l-a legitimat Dumnezeu; și-a amintit cum i-a vorbit Domnul mamei sale și i-a spus ce trebuia să facă, să nu bea băuturi tari și să aibă grijă ce mănâncă pentru că va naște un nazireu. Și-a amintit cum ea îi pieptăna părul lung și îi spunea: Fiule, aceste plete sunt legământul cu Dumnezeu și puterea ta este în ele. Să nu spui nimănui acest lucru, să nu te destăinui nimănui, ci să stai pe aceasta!" (Judecători 16.17).

Isus Hristos i-a spus Bisericii Sale că *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* și: *„Oricine va scoate sau va adăuga ceva, îi va fi scoasă partea de la Pomul vieții.”* (Matei 24.35, Apocalipsa 22.18-19). Biserica ar trebui să se gândească la aceasta, în timp ce stă în acest haos, înainte de venirea Domnului Isus, care poate veni în orice moment pentru răpire.

Și noi putem să ne gândim la marile biruințe obținute de Biserică în trecut, în perioada reformei, în zilele lui Irineu, ale sfântului Martin, Patrik și a celorlalți bărbați care au protestat împotriva acestor organizații.

Luther s-a ridicat și a protestat împotriva primei organizații, biserica catolică, dar gruparea care l-a urmat s-a organizat imediat după plecarea lui.

Penticostalii timpurii au ieșit din organizații. Acesta a fost un nume de batjocură pentru voi, dar așa cum, *„Câinele s-a întors la ce vărsase”* și *„scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”* (2Petru 2.22), și voi v-ați întors la lucrurile pe care trebuia să le biruiți. Aceasta îmi rănește inima mai mult decât când mă gândesc la victoria lui Dagon asupra lui Samson, fiindcă văd că Dalila a pus mâna pe Biserică. Acesta este motivul pentru care protestez cu toată puterea și din toată ființa mea și chem biserica la pocăință. Părinții voștri au fost dați afară din acele organizații. Ei au protestat împotriva lor, dar iată că copiii lor s-au întors

drept în lucrurile pe care trebuiau să le biruiască. Acesta este exact tabloul lui Samson și Dalila.

Cum ar trebui să ne gândim la acele mari biruințe, dar nu mai avem timp! Dumnezeu l-a ridicat pe Samson pentru acest scop, dar iată-l stând acolo, între cei doi stâlpi, orb, umilit și înfrânt. Era același bărbat, dar nu mai avea puterea.

Biserica are mai mulți membri ca oricând, dar unde este puterea, Cuvântul manifestat? V-a fost tăiat, v-a fost ras de organizații.

Samson l-a dezamăgit pe Dumnezeu și pe poporul Său. Era un ratat; era prizonierul poporului pe care fusese rânduit să-l distrugă.

La fel este și ultima organizație a bisericii, penticostalii: biruită ca Samson. Poate nu credeți și nu vreți să admiteți aceasta, dar deschideți-vă pentru Cuvânt și veți vedea adevărul. Pe Samson l-au pus să facă tot felul de trucuri și să joace pentru distracție.

Priviți-i pe acești oameni de afaceri ai Evangheliei depline, pe care-i iubesc mult. Ei afișează în magazinele lor: „Sfântul reverend Cutare; sfântul părinte Cutare.” Oh, penticostali înșelați și orbi! Ce s-a întâmplat cu voi? Nu știți că Mântuitorul nostru a spus să nu numim pe nici un om de pe acest pământ, părinte? Nu vedeți cum râde diavolul de voi? Vedeți cum diavolul ia pe unul din acești dați afară de acolo și râde de voi? Ei nu vin înăuntru! Nu lăsați pe cineva să vă convingă că o vor face. Cum a ajuns biserica să fie înșelată? Lumea i-a luat vederea. Nu știți că Isus a spus că se va întâmpla aceasta? Când fecioarele adormite s-au dus să cumpere untdelemn, nu au mai găsit. Aici sunt fecioarele adormite: luterani, metodiști, prezbiterieni. Ei nu intră înăuntru. Pot vorbi în limbi și să sară în sus și jos, dar aceasta nu înseamnă nimic. Am văzut păgâni făcând același lucru, oameni care se închinau la diavolul, vorbeau în limbi, săreau în sus și-n jos, beau sânge dintr-un craniu de om și-l invocau pe diavolul. Nu vă bizuiți pe senzații, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece!

Uitați-vă cum biserica a fost înșelată exact ca Samson, care a ajuns să facă tot felul de trucuri. Oh, cum s-a ridicat Satan și râde de ei zicând: „Uitați-vă la ei! Pretind că au Biblia! Uitați-vă la ei! Spun că cred Biblia!” Și ce va face? Îi va conduce drept acolo, exact cum spune Biblia. Sunt biruiți. Dalila le-a luat vederea ca să nu mai vadă Adevărul.

Isus le-a spus fariseilor: *„Aveți ochi dar nu vedeți. Aveți urechi dar nu auziți.”* De ce? Pentru că așa a spus Isaia, iar Isus a făcut referire exact la cuvintele profetului. Dumnezeu însuși, Isus Hristos, S-a referit la cuvintele profetului Său.

Și iată că astăzi, Duhul Sfânt ne aduce memoria înapoi. *„Încăpățânați, iubitori de plăceri mai mult decât de Dumnezeu, femei cu fețele vopsite și purtând pantaloni scurți, purtându-se ca lumea, cu părul încrețit, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea.”* (2Timotei 3.4-5). Faptele voastre dovedesc că nu credeți, fiindcă Duhul Sfânt arată înapoi în Cuvânt.

Tu zici: „O, eu îl am!” Dacă iei un medicament și nu are nici un efect, mai bine ai schimba tratamentul, pentru că altfel vei muri în păcat.

Samson a ajuns prizonierul poporului pe care fusese ridicat să-l distrugă. La fel este și cu biserica. Voi ați fost ridicați să faceți de rușine organizațiile și lumea, și ați ajuns să fiți voi înșivă organizați. Dar făcând aceasta, nu mai puteți urma Scriptura, pentru că fiecare organizație are o părere diferită, și astfel v-ați pierdut puterea. De ce? Pentru că ați fost orbiți de diavolul.

Samson i-a permis unei femei să-l scoată din Cuvântul lui Dumnezeu. Voi ziceți: „Frate Branham, dar nu a fost Cuvântul.” Ba a fost Cuvântul lui Dumnezeu! Dalila l-a scos pe Samson din Cuvântul făgăduit.

La fel a făcut și Izabela acestui timp: a înșelată biserica și a scos-o din Cuvântul făgăduit al Bibliei. Este exact același lucru. Ce au făcut? Au lăsat-o pe Izabela să

vorbească în Apocalipsa 17, unde este reprezentată biserica catolică. Chiar catolicii recunosc că este vorba despre ei. Cărțile lor spun aceasta, dar câți dintre ei citesc propriile scrieri? Voi știți că acesta este adevărul. (Adunarea spune: „Așa este.”).

Ei singuri spun că acolo este simbolizată biserica catolică. Și nu uitați că ea este mama curvelor. Ea este o curvă și mama curvelor. Vedeți, este vorba de biserici. Nu băieți, ci fete. Bisericile protestante sunt fiicele curve, iar ea este mama curvelor. De ce? Pentru că de îndată ce s-au organizat, au făcut același lucru ca mama lor: s-au dezbrăcat de Cuvânt și au urmat învățăturile organizației lor.

Știu că nu este nici plăcut și nici popular să spun aceasta, dar este Adevărul. Eu nu am programe mari la radio sau la televiziune, care să mă sprijine și Dumnezeu să mă ajute să nu am niciodată vreunul, fiindcă doresc un singur lucru și acesta este sprijinul lui Isus Hristos prin Cuvântul Său. El să legitimizeze că ceea ce vă spun din Cuvântul Lui este Adevărul. Nu este ceva închipuit sau o părere, ci Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este Cel ce ia făgăduința acestui timp și dovedește că este Adevărul. Aceasta-i tot ce-mi doresc să văd. Așa cum spunea și Isus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*” (Ioan 10.37).

Sunteți orbi! Voi spuneți: „Noi nu suntem orbi!” Ba sunteți! Așa spune Biblia. Orice cititor al Bibliei știe că aceasta este epoca Laodicea. Câți credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Biblia spune că „*Ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, și nu știi.*” (Apocalipsa 3.17). Vedeți? Partea rea este că nu știe. Epoca aceasta este mai rea decât toate celelalte epoci laolaltă. „*Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său, dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.*” (Isaia 1.3).

Orbi spirituali! Orbi față de ce? Față de Cuvântul lui Dumnezeu! Ei sunt cât se poate de orbi și nu vor să vadă. Astfel, când le spui ceva, îți răspund: „Oh, da, intenționez să fac aceasta!” dar niciunul nu o face. Ei nu pot să facă aceasta și să-și păstreze părtășia cu organizația lor, fiindcă îi vor da afară.

Dalila a ras şuvițele lui Samson. El avusese părul lung și cârlionțat ca al femeilor, dar acum era biruit.

Frații lucrători și mesagerii pentecostali timpurii nu au putut crede că chiar copiii lor aveau să organizeze seminarii, fiindcă ei le spuneau tot timpul, prin Cuvântul lui Dumnezeu, să iasă afară de acolo. Așa este. Ce s-a realizat prin aceste seminarii? S-a adus lumea în biserică. Un predicator bătrân obișnuia să cânte:

Am lăsat jos barierele

Am făcut compromis cu păcatul.

Am lăsat jos barierele, oile au ieșit,

Dar cum au intrat caprele?

Ați lăsat jos barierele și v-ați depărtat de Cuvânt. Când Eva a lăsat jos bariera și a primit argumentele raționale ale lui Satan, a intrat înăuntru moartea. Și bariera pe care a pus-o peste ea era Cuvântul făgăduinței. Dar ce am făcut noi? L-am înlocuit cu un crez. Amin. Voi știți că acesta este adevărul. Și cu ce ne-am ales noi, pentecostalii de astăzi? Cu prea mulți Ricky. Aceste nume: Ricky și Elvis, nu au prea fost auzite mai demult. Ele sunt nume pentru acest timp și înseamnă ceva.

Voi ziceți: „Nu înseamnă nimic!” Atunci de ce numele lui Avram a fost schimbat în Avraam? De ce a fost schimbat numele lui Saul în Pavel? Dar al lui Simon în Petru? Dar propriul Său Nume? De ce a schimbat numele lui Iacov în Israel? El n-a făcut aceasta decât după ce s-a luptat cu Domnul și a biruit. La fel s-a întâmplat și cu Isus: Biblia spune că după ce a biruit moartea, iadul și mormântul, a primit un Nume nou.

Când biserica va birui, nu va mai putea spune: „Sunt metodist, baptist, presbiterian.” Când va birui crezurile ei și lumea care a târât-o aici, ea va deveni Mireasa lui Isus Hristos, doamna Isus Hristos. Amin. Dar cât timp avem femei cu părul scurt, cu pantaloni scurți și fața vopsită, care cântă în cor și se pretind creștine, nu vom ajunge niciodată acolo.

Nu demult am fost într-o adunare pentecostală dintr-un oraș mare. Ei aveau un cor foarte mare format din băieți și fete. Eu am stat după acele cortine și mă rugam. Și de acolo am putut vedea că fiecare fată din cor, și cred că erau vreo treizeci și cinci, avea părul coafat și era fardată. Apoi, când David duPlessis a adunat colecta misionară, ei îl imitau pe orbul Bartimeu. Aceștia sunt nepoții cincizecimii. Ei nu sunt slujitorii lui Dumnezeu botezați cu Duhul Sfânt, pentru că Duhul Sfânt nu va râde niciodată de propriul Său Cuvânt. Așa ceva este imposibil, pentru că atunci nu ar mai fi Duhul Sfânt. Aici ați ajuns! Oh, Samson, gândește-te puțin!

Să nu uitați că aceste benzi înregistrate vor fi trimise în jurul lumii, pentru că eu nu vorbesc numai pentru gruparea de aici.

Samson a început să se gândească la ce a fost odată și unde a greșit.

Oameni ai cincizecimii, gândiți-vă cum era biserica cu o mie nouă sute de ani în urmă și uitați-vă cum sunteți astăzi. Analizați-vă puțin! Mai am cam opt minute ca să mă pot ține de cuvânt.

Fiți atenți! În timp ce stătea acolo, Samson plângea și se gândea la greșelile pe care le săvârșise și la ce i s-a întâmplat din cauza aceasta. El era orb și nu mai putea vedea pentru că acceptase altceva. Aici l-a adus iubirea pentru femeia aceea, care apoi l-a părăsit. Aici aș putea vorbi despre cursa pe care a întins-o Satan bisericii. El v-a orbit să nu vedeți Adevărul și astfel v-a prins. Dacă ați ști! Într-una din zilele acestea, Dumnezeu vă va dovedi care este semnul fiarei. Da, da!

Și stând acolo, Samson a început să se gândească la greșeala pe care a făcut-o când a părăsit calea strâmtă și dreaptă și s-a îndepărtat de făgăduința lui Dumnezeu, așa că a strigat: „Doamne, răzbună ochii mei!” De ce a strigat așa? Pentru că a știut că mai era o șansă. Aici aș vrea să mă ascultați cu atenție!

Desigur, Samson s-a gândit la toate lucrurile după ce a părăsit cărarea. Atunci a văzut unde greșise, dar era deja prea târziu. Totuși s-a gândit că trebuie să mai fie o posibilitate ca Dumnezeu să răspundă. Știa că dacă se va putea pocăi și-I va arăta lui Dumnezeu că-i pare rău pentru greșelile făcute, exista posibilitatea ca Dumnezeu să-și mai țină făgăduința dată. Dumnezeu o va face. Da, El o va face. Și nu vă faceți griji! Dumnezeu va avea acea Biserică. Ea va fi acolo, iar Duhul Sfânt va lucra în așa fel încât Biserica și Hristos vor fi același Duh.

Luther a stat în picioare pentru neprihănire; Wesley a stat în dragoste pentru sfințire, dar biserica a ridicat capul și a văzut mai mult de atât, așa că s-a organizat; omul a venit și a altoit Vița, dar când au făcut aceasta, au murit și nu s-au mai întors. Ei nu se vor mai întoarce niciodată, dar este o sămânță de Viață, o mlădiță, care va ieși din Viță.

Astfel, Samson s-a gândit că mai este o posibilitate. El a prins ideea. Partea tristă este că biserica nu a prins ideea, nu își dă seama că există o șansă de trezire. Ei nu au prins încă viziunea și stau așa. Voi ziceți: „Ce vrei să spui, frate Branham?” Știu că acum bateți din palme și aveți adunări mari împodobite cu sclipici lumesc. Trebuie să mergeți în locurile cele mai mari, să aveți cea mai bună organizare și să faceți asta și cealaltă. Păstorul vostru trebuie să aibă seminar sau diplomă de doctorat, pentru că nu le poți spune vecinilor că este un om neînsemnat, venit din lanul de porumb. Trebuie să fie „doctor LLD” sau ceva de felul acesta, dar pentru mine aceasta arată cât ești de departe de Dumnezeu. Acesta-i adevărul, pentru că intelectul te duce departe de El; cu cât strălucești mai mult de educație, ești mai departe.

Și încă ceva referitor la evangheliismul acesta modern de astăzi: este mai departe ca oricând de cincizecime. Totul este o grămadă de Hollywood. Da, voi străluciți în

aceasta ca tinichelele din încăperea zeului Dagon, dar toate aceste concepte intelectuale despre Evanghelie, nu vor aduce puterea lui Dumnezeu în biserică și nu le vor face pe femei să nu-și mai taie părul, să-și ocupe locul în casă și să-și crească copiii așa cum trebuie. Aceasta nu va aduce Duhul lui Dumnezeu.

Samson stătea acolo mare cât un taur.

Biserica stă mai bine în ceea ce privește numărul membrilor decât a stat în urmă cu patruzeci de ani, dar unde este Duhul lui Dumnezeu? Oh, Doamne! Unde este Duhul lui Dumnezeu în ea? Eu văd numai duhul de la Hollywood; văd duhul lumii; văd un duh de strălucire. Dar unde este Duhul lui Dumnezeu care poate recunoaște Cuvântul când este manifestat; care recunoaște Adevărul? Numai Duhul lui Dumnezeu poate face aceasta. Așa este.

Samson avea un trup cât se poate de mare, dar puterea i-a fost luată.

Conform statisticilor de astăzi, biserica pentecostală are cu un milion de membri mai mulți în fiecare an. Ei bine, cu ce v-ați ales prin aceasta? În ce mă privește, mai bine aș avea cinci sute de oameni care și-au predat pe deplin viețile lui Hristos. În definitiv ce înseamnă să ai membri? Încă un lucru prin care să fiți orbiți și să întăriți puterea curvei celei mari. Așa este.

Biserica de astăzi nu vrea să plătească prețul.

Samson s-a rugat și a zis: „Doamne, să mor împreună cu vrăjmașii mei!” Oh, Doamne! Dar voi nu vreți să muriți față de mândria voastră! Nu vreți să muriți față de lucrurile lumii. Când spun aceasta, nu mă refer numai la cei din Chicago, ci la întreaga lume, fiindcă vorbesc lumii.

Voi nu vreți să muriți, dar este singura posibilitate ca să aveți o trezire. Samsoni

orbi, nu vedeți că Dalila v-a orbit? Și singura cale de a aduce puterea Lui înapoi în biserică este să muriți față de vrăjmașul care v-a adus în acest ism lumesc.

Samson a zis: „*Să mor împreună cu filistenii!*” Acesta este un preț mare! Voi trebuie să muriți față de lucrul care v-a adus în starea aceasta; trebuie să muriți față de lucrul care v-a adus pe voi, penticostalii, în starea în care sunteți în după-amiaza aceasta. Trebuie să muriți pentru tot!

Samson dorea să plătească prețul pentru ca puterea lui Dumnezeu să vină din nou în viața lui. Mă întreb dacă și biserica este gata să plătească în după-amiaza aceasta prețul și să moară cu vrăjmașul, cu popularitatea și cu toate celelalte lucruri, ca să vadă puterea lui Dumnezeu din nou și să devină o întemnițată a lui Isus Hristos.

I-am auzit pe unii dintre voi spunând: „Oh, dar noi avem treziri!” Da, dar acestea sunt treziri denominaționale. Astfel, unitarienii vor să-i tragă pe trinitarieni și să-i facă unitarieni; trinitarieni vor să-i atragă pe unitarieni și să-i facă trinitarieni. Unii vor să-i ia pe alții și să devină o mare denominațiune. Nu vă dați seama că vreți doar să vă aprovizionați cu oameni?

Noi suntem frați și nu există nici o denominațiune care să ne poată despărți de dragostea lui Dumnezeu. Noi suntem frați, iar Domnul a spus: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13.35). Voi ziceți: „Și atunci de ce strigi la ei?” Pentru că dragostea corectează. Dacă dragostea nu corectează, nu este dragoste. Dacă îți vezi copilul mergând pe stradă și nu îi aplici o lecție, nu ești un tatic adevărat, pentru că un părinte adevărat îl va lua și îi va aplica o corecție ca să știe că nu mai trebuie să meargă pe stradă pentru că altfel va pieri.

Aceasta este dragostea adevărată. Dar tu spui: „Juniorule, cred că ar trebui să nu mai mergi pe stradă pentru că mașinile circulă cu viteză mare.” Acesta este un nonsens. Ești un predicator moale și nu ești în stare să iei Cuvântul lui Dumnezeu

ca să-i spui albului, alb și negrului, negru, adevărului, adevăr și greșelii, greșeală.

Este adevărat că avem treziri, dar uitați-vă ce morală este în spatele acestor treziri. Oamenii nu sunt schimbați deloc, ci se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu și se alipesc de lume.

Fiți atenți! Samson știa ce urma să se întâmple dacă Dumnezeu asculta rugăciunea lui, dar noi nu ținem încă cont de preț. Ce se va întâmpla dacă Dumnezeu va răspunde rugăciunilor noastre de a deveni un copil adevărat al lui Dumnezeu? Știi că chiar atunci vei pleca din denomi-națiunea ta și vei părăsi femeile cu care ai jucat bridge sau altceva? Ar fi bine să țineți cont de aceasta!

Samson a vrut să plătească prețul: „Lasă-mă să mor!” El a știut...

Acum aș vrea să mă ascultați cu atenție! El știa că în starea lui decăzut nu putea face față provocării acelui ceas, deși era la fel de bărbat ca înainte și trupul lui era plin de mușchi. Da, Samson era la fel de mare și de musculos ca înainte. Noi avem biserici mai bune, clădiri mai bune, dar unde ne este puterea? Vorbesc duhovnicește. „Oh, noi am putea obține un vot în națiunea noastră!” Sigur că am putea, dar nu la aceasta mă refer, ci vorbesc despre prezența lui Dumnezeu recunoscută printre noi.

Samson știa că în starea lui decăzută nu putea face față provocării acelui ceas, ceea ce știe și biserica de astăzi. În starea aceasta nu putem face nimic. Nu se poate, pentru că denomi-națiunile nu adevăresc Cuvântul, ci Îl resping. Chiar denomi-națiunea în sine neagă Cuvântul, pentru că este o organizație. Dacă ești acolo te pui de partea cealaltă, negi Cuvântul.

Mai am numai două sau trei minute, așa că mă voi grăbi...

... „Există o șansă ca Dumnezeu să mă asculte. Există o șansă...” Filistenii nu au observat că băiatul i-a dezlegat mâinile, fiindcă el i-a zis: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa și să mă reazem de ei.” (Judecători 16.26).

Aș vrea ca biserica să înțeleagă că există o șansă de trezire. Și ce a făcut? Și-a ridicat orbitele goale spre Dumnezeu, fiindcă nu mai avea ochi. Filistenii nu au observat mișcarea buzelor lui în timp ce se mărturisea sincer.

Noi mergem și spunem: „Doamne, iartă-mă pe mine, pe Joe și pe Jim...” dar nu ajunge, fiindcă avem nevoie de o curățire sinceră de la amvon până la portar.

Ei nu au observat lacrimile care curgeau din orbitele goale în care fuseseră odinioară ochi și nici mișcarea buzelor lui. Samson dorea ca Dumnezeu să-Și adeverească Cuvântul încă o dată, așa cum i-am spus și acestui Samson de astăzi: *că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*”

„Încă o dată, Doamne,” s-a gândit el, „și se va întâmpla! Nu o denotațiune nouă, nu un nou membru, ci un Cuvânt adevărat de Tine, Dumnezeule. Eu sunt orb, Doamne, dar știu că Tu ești același Dumnezeu. Eu am căzut de pe cale și nu sunt vrednic să trăiesc, dar lasă-mă să mor împreună cu vrăjmașii mei. Tu m-ai ridicat să-i distrug, iar eu Te-am dezamăgit, dar mai este o posibilitate să mă ascuți încă o dată. Încă o dată, Doamne!” El s-a rugat sincer pentru că știa ce urmează. „Numai de data aceasta, Doamne!” Doamne, lasă-mă să-L văd o singură dată pe Isus Hristos așa cum a fost ieri! Samson s-a rugat acea rugăciune cu sinceritate și lacrimi pe obraji.

De aceasta are nevoie și biserica. Mărturisiți că ați greșit! Nu contează ce spune doctor Jones sau altcineva. Dacă nu ești în Cuvânt, mărturisește că ești greșit. Strigă: Doamne, încă o dată! Numai o dată, Doamne! Răzbună orbirea mea din pricina acestor denotațiuni! Dă-mi putere să scutur această lume denotațională prin adevărea Cuvântului Tău. Dă-mi putere, Doamne!

Dovedește încă o dată aceasta!”

El știa că se va întâmpla dacă rugăciunea lui era ascultată, așa că a strigat cu sinceritate: „Încă o dată, Doamne!” Și în timp ce plângea și mărturisea sincer, a început să vibreze fiecare fibră a trupului său. Aceasta se întâmplă când trupul lui Hristos stă ca unul și fiecare fibră și fiecare mădular începe să vibreze sub botezul Duhului Sfânt, nu cu membri noi, cu străngeri de mână sau cu crezuri omenești.

Și în timp ce puterea începea să intre în acei mușchi puternici, a început să vibreze fiecare fibră; a început să se simtă din nou el însuși și s-a răsucit; iar când a făcut aceasta, marele zid s-a prăbușit. Tot ce ne trebuie nouă astăzi este să cădem sinceri în fața lui Dumnezeu, ca să vindece acești ochi orbiți ca să nu mai vadă Cuvântul lui Dumnezeu și astfel, să vedem căzute aceste ziduri denominaționale.

Aceasta a fost cea mai mare biruință pe care a avut-o Samson, pentru că a fost gata să mărturisească greșeala făcută în fața dușmanului pe care fusese născut să-l distrugă.

Oh, penticostalilor, stați drepti față de Cuvântul lui Dumnezeu! Pocăiți-vă și strigați tare: „Încă o dată!” Dați-mi voie să vă spun ceva. Mai bine să dobori tu dușmanul înainte să te doboare el. Așa este. Aduceți înapoi rugăciunile de modă veche, pocăința adevărată și serviciile la altar care țineau toată noaptea! Ascultați-mă, penticostalilor! Scoateți afară stricăciunea pe care a făcut-o Izabela în mijlocul vostru! Părăsiți-o și întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu, departe de apucăturile de la Hollywood. Întoarceți-vă cu toată inima spre Cuvântul lui Dumnezeu! Întoarceți-vă din nou la puterea Duhului Sfânt! Femeilor, îmbrăcați-vă ca niște doamne, iar voi, bărbaților, purtați-vă ca niște bărbați adevărați, ca fii și fiice de Dumnezeu! Întoarceți-vă de la sistemul acestei Izabele care vă sufocă și vă orbește! Dumnezeu să ne ajute să avem o pocăință adevărată, nu de jumătate, pentru că așa nu ajungem nicăieri.

Chiar în clipa aceasta ar trebui să ne ridicăm în picioare și să strigăm cu mâinile

ridicate: „Doamne, încă o dată! Încă o dată, Doamne!”

Să se ridice toți cei care vor să vadă o trezire și sunt gata să moară pentru aceste lucruri care vin de la Hollywood; toți cei care sunt gata să moară ca să vadă puterea lui Dumnezeu venind din Sion.

Să ne ridicăm mâinile și să strigăm: „Doamne, trimite încă o dată Duhul Sfânt ca într-un vârtej de vânt, așa cum ai făcut în ziua de rusalii. Amin. (Adunarea continuă să se roage și să-L laude pe Dumnezeu).

- Amin -